

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10995/2025
30.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Марине Милановић, Татјане Ђурица и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА, из ..., чији је пуномоћник Југослав Вукајловић, адвокат у ..., против туженог ББ, из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2910/22 од 18.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 30.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2910/22 од 18.01.2023. године у односу на туженог ББ, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2910/22 од 18.01.2023. године у односу на туженог ББ

Образложење

Пресудом Основног суда у Брусу, Судска јединица у Александровцу П 188/21 од 28.03.2022. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени ББ и тужени ВВ д.о.о. ..., Пословна јединица ... солидарно обавезу на исплату дуга у износу од 1.357.375,00 динара, са законском затезном каматом почев од 01.08.2018. године до коначне исплате. Тужилац је обавезан да туженом на име трошкова парничног поступка накнади износ од 187.591,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2910/22 од 18.01.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију позивом на одредбу члана 404. ЗПП. Тужилац образлаже да је општи интерес да Врховни суд заузме став у вези примене одредбе члана 288. Закона о парничном поступку.

Оцењујући дозвољеност ревизије у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе, Врховни суд је закључио да у овој парници не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Правноснажно је одбијен захтев тужиоца за исплату износа од 1.357.375,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.08.2018. године до исплате на име испоруке смрзнутог воћа. Према разлозима нижестепених пресуда, тужилац није доказао да је туженима продао смрзнуту малину, на којој тврдњи заснива тужбени захтев за исплату новчаног износа на име цене.

Циљ посебне ревизије није да се преиспитују правноснажне пресуде сходно појединостима конкретног случаја, већ да се кроз конкретни случај реши питање од посебног (ширег) интереса, а које се може подвести под један од основа из 404. став 1. Закона о парничном поступку. Наведено у овом поступку није случај. Наводима ревидента указује се на потребу заузимања правног става у вези тумачења одредбе члана 288. Закона о парничном поступку, а такви ревизијски наводи нису правно релевантан основ за изјављивање посебне ревизије из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, јер се тичу примене процесног закона, а не примене материјалног права.

На основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужилац је против туженог поднео тужбу 21.03.2019. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде донете у другом степену је 1.357.375,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према томе, ревизија није дозвољена, у смислу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога је на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као ставу другом изреке.

Одлука је донета у парници између тужиоца и туженог ББ, док је парница између тужиоца и туженог туженог ВВ д.о.о. ..., Пословна јединица ... у прекиду, те се у

тој парници не може одлучивати о ревизији, по одредби члана 224. став 2. и члана 209. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Татјана Миљуш, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**